

2. Kas direktiivi 1999/70/EÜ⁽¹⁾ eesmärkide saavutamiseks on sellele direktiivile lisatud raamkokkuleppega kooskõlas, arvestades, et õigus võrdsele kohtlemisele ja diskrimineerimiskeeld on ELi üldpõhimõtted, mis on konkreetselt sätestatud direktiivis, ELi põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 ning inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 23, ja neid loetakse sotsiaalseteks põhiõigusteks ELTL artiklite 151 ja 153 [tähdenduses], tõlgendada seda nii, et ajutisele teenistujale võib anda õiguse hüvitisele võrdluse alusel ajutise töötajaga, sest tema (teenistuja või töötaja) staatus sõltub ainult avaliku sektori tööandjast, või Euroopa esmase õiguse vahetu vertikaalse kohaldamise teel?
3. Kas arvestades seda, et olenevalt olukorrast võib esineda ajutiste töölepingute sõlmimise kuritarvitamine alaliste vajaduste katmiseks, ilma et selleks oleks objektiivset alust ning kiireloomulist ja tungivat vajadust, mis seda õigustaks, kusjuures Hispaania siseriiklikus õiguses puuduvad tõhusad sanktsioonid või piirangud, on direktiivi 1999/70/EÜ eesmärkidega kooskõlas määrata juhul, kui tööandja ei kinnita töötajat alaliseks töötajaks, kuritarvituse ärahoidmise ja liidu õiguse rikkumise tagajärje kõrvaldamise meetmena hüvitist, mis on võrdväärne õigusvastase vallandamise hüvitisega ja mida loetakse sobivaks, proportsionaalseks, tõhusaks ja hoiatavaks karistuseks?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 9. märtsil 2018 – José Cánovas Pardo S.L. versus Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Kohtuasi C-186/18)

(2018/C 211/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: José Cánovas Pardo S.L.

Vastustaja: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 2100/94⁽¹⁾ artikliga 96 on vastuolus selle artikli niisugune tõlgendus, mille kohaselt on pärast sordi ühenduse kaitse alla võtmist juhul, kui on möödunud kolmeaastane tähtaeg alates sellest, kui omanik on saanud teada õigusrikkumise toimingust ja õigusrikkuja isikust, määruse artiklites 94 ja 95 osutatud nõuded aegunud, kuigi õigusrikkumise toimingud on kuni nõude esitamise hetkeni edasi kestnud?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb asuda seisukohale, et vastavalt määruse (EÜ) nr 2100/94 artiklile 96 on aegumine kohaldatav ainult nende konkreetsete õigusrikkumise toimingute suhtes, mis on toime pandud väljaspool kolmeaastast tähtaega, aga mitte toimingute suhtes, mis on toime pandud viimase kolme aasta jooksul?

3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, võib rikkumise lõpetamise nõue ja kahju hüvitamise nõue olla tulemuslik ainult seoses nende viimaste toimingutega, mis on toime pandud viimase kolme aasta jooksul?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT 1994, L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen
(Saksamaa) 19. märtsil 2018 – Google LLC versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-193/18)

(2018/C 211/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Google LLC

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamdirektiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis c kasutatud mõistet „teenus, mis seisneb tervikuna või peamiselt signaalide edastamises elektrooniliste sidevõrkude kaudu“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab või võib hõlmata ka veebipõhiseid e-posti teenuseid, mis tehakse kättesaadavaks avatud interneti kaudu ilma ise internetiühendust pakkumata?
- a) Kas seda mõistet tuleb eelkõige tõlgendada nii, et „signaalide edastamiseks“ tuleb pidada juba infotehnoloogilise töötlemise toiminguid, mida kirjeldatud e-posti teenuse osutaja teeb oma e-posti serveri kaudu, luues ühenduse e-posti aadresside ja asjaomaste füüsiliste ühenduste IP-aadresside vahel ning saates või (vastupidi) võttes vastu andmepakettidesse jaotatud e-kirju avatud interneti kaudu internetiprotokollistiku eri protokolle kasutades, või tuleb „signaalide edastamiseks“ pidada alles nende andmepakettide edastamist interneti kaudu, mida teeb internetiteenuse pakkuja?
- b) Kas seda mõistet tuleb eelkõige tõlgendada nii, et andmepakettidesse jaotatud e-kirjade edastamine interneti kaudu, mida teeb internetiteenuse pakkuja, on omistatav kirjeldatud e-posti teenuse osutajale, see tähendab, et ka tema osutab selles mõttes teenust, mis seisneb „signaalide edastamises“? Millistel tingimustel on selline omistamine võimalik?
- c) Juhul kui kirjeldatud e-posti teenuse osutaja kas edastab ise signaale või on internetiteenuse pakkuja poolne signaalide edastamine talle omistatav, kas siis tuleb kõnealust mõistet eelkõige tõlgendada nii, et kirjeldatud e-posti teenus seisneb olenemata selle teenuse muudest funktsioonidest, nagu e-kirjade kirjutamine, salvestamine ja korrastamine või kontaktandmete haldamine, ja olenemata nende funktsioonide pakkumiseks vajalikust tehnikast, „tervikuna või peamiselt“ signaalide edastamises, sest funktsionaalse käsitluse järgi on kasutaja seisukohalt esiplaanil selle teenuse sidefunktsioon?